

Sy-li spēwał,
Pilnje dželał,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoj mócný
Lubosé ma;
Bóh pak swérny
Přez spar měrny
Čerstwozó da.

Njech ty spēwał
Swérnje dželał
Wšédne dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpoćí ty.

Z njobjes mana
Njech éł khmana
Žiwnoś je;
Žiwa woda,
Kíž Bóh poda,
Wokřew će. F.

• Sserbske njedželske lopjeno. •

Budyšin

25. hawrleje 1926

Bauzen

Čištoč a nakład Šmolerjez knihiczičzetnje a kniharnje šap. družst. s wobm. ruk. w Budyšinje.

Wuhadža lóždu šobotu a placzi bértičnje 78 šlotych pjenježłow.

Jubilate.

Mat. 11, 28—30.

Šsobu k najšlawnišchim Božim domam škuscha hłowna žyrkej w Kopenhagenje a to psches kražny wobras našeho Šbóžnika Jesom Khrysta, kiž je Albert Thorwaldsen tutemu Božemu domej darik. Šbóžnik steji tam na wołtarju, je wobras jenicžkeje kražnosće. Še hacž by čyžł Jesuž čžłowjekej, kiž tam pschindže, napšhecziwo pschincž, hacž by čyžł w najwjetškej lubosći čžłowjeka k šwojej wutrobje čžahnyč a jemu pschwołacž šłowa, kiž špody wobrasa napižane steja: „Pójcže šem ke mni wščitžy, kiž wy špróžni a wobčeženi šče, ja čžu waš wošchemicž!“

Tutón Šbóžnik steji tež nětko jako horjestawany šershta žiwjenja, kiž je šmjerczi móž brał, psched nami a praji nam to šame šłowo: pójcže šem ke mni wščitžy.

Šsu drje wšchelafore hłokžy, kiž nam w našich dnjach napšhecziwo klincža. Kał lubosnje wabi šwět wo dušchu, kał šłubi to najšepsche, to najrjenšche, šštož móže šebi čžłowječ jenož wumžlicž. A tola, kiž ša tutymi hłokami šhodži, bór-šy pýtne, šo je Duch a šershta šwěta pschezo hišcže tón šamny, kaž w dnjach špocžatka: wšče šlubjenja šu molenje, jebanstwo! Na město wošchemjenja namatáš njeměr, šyšly, hubjenstwo, štaženje. Kał šbožowny čžłowječ, kiž hišcže pošłucha na pscheproschenje Jesom Khrysta, pój ke mni!

Pój k Jesužej, wón cže tež nětko pscheprošny! Čestne šłowo praji, pójcže ke mni wščitžy, a pošledne šłowo čžzemny wošebje wošběhnyč. Ničtón wušamknjeny njeje, Jesužowe pscheproschenje, jeho lubosč, jeho šmilnosč nješnaje žane,

mješy. Wón šo njeprašča, kotremu ludej pschiškuschesč, ššto šy, kał štary šy, šy ty tež doštojnny tuteje wulkeje hnady a lubosče, ně, ně, wščitžy dnyrbja džel bracž.

A kał šjewi šo nam žyła wulkosč a kražnosč jeho lubosče, hdyž ššyšchimy, komu wošebje jeho pscheproschenje placži. Špróžni a wobčeženi to šu! Kunje s nimi čžuje šnjes šobu, jich najšepschi a najšwérnišchi pschecžel. Wón wě, kał šhlěb šhudnyč šłodži, pschetož wón bē šhudšchi, hdyžli najšhudšchi, wón wě, ššto je dželo a próža, pschetož wón je njepšpróžniwoje dželak tał dolho, kaž ša njeho džem bē; wón wě, kał bola hidny, šawisče, njedžał a pschescžehanje, pschetož wón bē najšazpjenišchi; wón wě, ššto je šhorosč a hubjenstwo, pschetož wšchēd- nje je šhornyč a hubjenyč pschi šebi měł a wón je šłoncžnje tež šmilny wyschšchi měšchik. Wón je do šwěta pschišchoł pýtacž a šbožnyč čžinicž tnyč šhubjenyč; wón je njepšchecžel hrěchow, ale pschecžel hrěšnika. Šich je pýtak w horzej lubosći, haj šamo w šmjertnej hodžinje ma hišcže šrosymjenje ša šłóšnika, jeho šobu domoj wošmje do kralestwa njebjesčeho Wótcža.

Wny šmy pał jenož wo tym rěčeli, šštož bē, ale ně, Jesuž tež džemža hišcže špróžnyč a wobčeženyč pýta. Wón ma šrosymjenje ša wšchu tvojú nusu, ša wšče wobčežnosče, kiž tebi žiwjenje wobčežuja, hdyž tvoje šwědomnje cže wobškorži, dži k njemu, praj jemu, kał je cži wołoko wutrobny. Tu na šemi cže šnadž ničto njestrosumi, ale Jesuž čže šo nad tobu šmilicž, wón je jenicžki lékař, kiž móže dušchi pomhač a ju hojicž.

Čestne šłowo praji: Pójcže šem ke mni wščitžy, kiž wy špróžni a wobčeženi šče, ja čžu waš wošchemicž, pola

mje dyrbicze wotpoczińk namakacz. A Jesuŝ njeŝlubi to jenoŝ, ale wón jo tež dzerŝi. Wŝchitke kubła kwěta, njech tež rě-
kaju kaŝ chzedŝa, njemóŝa cŝlowjekei pokoj, troŝcht, wofŝchewje-
nje dacŝ, jenoŝ Jesuŝ to ma. Jeho ŝlowo je hłěb ŝiwjenja,
ty dyrbiŝ jo jenoŝ bracz. Dyrbi Jesuŝ cŝi něŝtcho dacŝ, dha
dyrbiš na jeho pŝcheproŝhenje poŝluchacz a dyrbiŝ i pyta-
zej, ŝprawnej wutrobu, kotrejŝ chze ŝo picŝ, i Jesuŝej pŝchińcz.
Teŝ najlěpŝe ŝórto hojenja tu na ŝemi móŝe jenoŝ tym pom-
hacz, kiŝ jo pytaju a wuŝiwaju. Tuŝ njepoŝluchaj na hłobŝ,
kiŝ chzedŝa cŝe wot Jesuŝa wotdzerŝecz, njepoŝluchaj na próŝd-
ne ŝamolwjenja, i kotrymiŝ ŝy hacŝ dotal jeho pŝcheproŝhenje
wot ŝo poŝaŝaŝ.

A potom woŝtań tež pola Jesuŝa, woŝtań w jeho ŝchuli
jaŝo jeho wuczomnik! Tekŝt praji: wŝmicze na ŝo mój pŝchah
a wufńcze wote mnje, pŝchetoŝ ja ŝym cŝicheje myŝle a i wu-
trobny pokornny. Wón je nam wopiŝmo woŝtajiŝ, ŝo bychmy
ŝlědzili ŝa jeho ŝtopami. To je ŝiwa wěra, hđŝeŝ cŝlowjeŝ niŝ
jenoŝ woŝmje, ale tež da, mjenujŝy ŝebje ŝameho, ŝwoju ŝta-
ru, hrěŝchnu wutrobu ŝe wŝchey ŝebicŝnoŝcŝu, a ŝa to roŝcŝe
Jesuŝ wŝchědnje pŝchezo bóle we wutrobje.

Je paŝ taŝ we wěrye twoje ŝiwjenje wopravdŝe ŝhodŝe-
nje ŝa Jesuŝom a wufńjeŝch w jeho ŝchuli wot njeho cŝichu
myŝl a poniŝnoŝcŝ, potom budŝeŝch tež ŝhonicŝ, kaŝ je jeho brě-
mjo lohke a jeho pŝchah ŝahodny. Jeho kaŝnje njeŝŝu ŝa tebe
ŝana wobcŝeŝnoŝcŝ wjazny, ale wjeŝele, a ty ŝo i radoŝcŝu pró-
zujeŝch, je dopjelnicŝ.

Taŝ budŝe naŝche ŝiwjenje prawe ŝubilate, my pŝchiwu-
ŝtamy jemu wŝchědnje, pŝchitŝwatamy jemu a doŝtanjemy
wŝchědnje wot njeho wŝcho, ŝchtoŝ potrjebamy. A kaŝ doŝho,
dha pŝchińdŝe to wěcŝne ŝubilate. To ŝhude ŝiwjenje ŝe wŝchey
prózu a ŝchiwodu, ŝe wŝchěmi bėdŝenjemi je nimo ŝhumilo, a
my dŝemy i Jesuŝej a tam ŝo dopjelni ŝa wěcŝnoŝcŝ: waŝcha
wutroba budŝe ŝo wjeŝelicŝ a tute wjeŝele, tute wofŝchewje-
nje, tutón měr njedyrbi něŝtón wot naŝ prjecŝ wŝacz. ŝa-
mjeń.

Spokoŝene ŝedzenie.

Powjeŝtka i cŝaŝa Khrŝtuŝkowneho.

ŝpiŝkaŝa Kriŝtina Ronowa.

(Potracŝowanje.)

Jaŝo paŝ wona woŝta i jeho nohomaj leŝo a woŝoło bli-
da ŝedŝazny ŝo hórŝchachu, rjekny i njej: „Twoja wěra je te-
bi pomhaŝa, dŝi i měrom!“

A wona je ŝtanŝla a je ŝchla a je byŝla widŝecz na njej, ŝo
je jej byŝlo wŝchitko wodate a ŝo je byŝla jeje wutroba wuŝtro-
wjena taŝ, laŝ Johanje i Chuza abo Mariji i Magdala. —

„ŝdnŝ ja i njemu pŝchińdu“, myŝleŝche ŝebi ŝonathan,
„woda wón tež mi wŝcho a tež mje wuŝtrowi!“ —

ŝkóncznje pŝchinjeŝe levita Alfeus, pucŝujo do ŝerusa-
lema, powjeŝcŝ wot Manaŝeja. ŝara ŝrudny podawŝ bė jeju
pŝcheczela ŝadŝerŝaŝ, i nimaj pŝchińcz. Drohi miŝchtr Jan nje-
bė wjaz mjes ŝiwymi! Herodaŝch bė jemu daŝ w jaŝtwje hło-
wu cŝecz a jeho ŝadŝawje moricŝ pa ŝadanju njeŝchlahotneje
ŝerodiady. — Levita pŝakaŝche, wo tym roŝprawjejo. —

Herodes ŝwjeczjeŝche narodniny a ŝabawjeŝche ŝo ŝe ŝwo-
jimi hoŝczemi. Tu nadobo ŝaŝtupi dŝowka ŝerodiady a ŝi-
lipa, jeho bratra, a ŝapoczŝa pŝche renje rejowacz. ŝeje reja
ŝalubi ŝo Herodaŝchey taŝ, ŝo ŝlubi, jej wŝchitko dacŝ hacŝ do
poŝojny ŝwojeho kraŝeŝtwa. Tuŝ je wona bėŝaŝa i macŝeri, a
tuta je jej radŝika, ŝo by ŝebi ŝadaŝa hłowu ŝana ŝchcŝenika
na ŝchli. ŝe jej pŝchi tym tež wěcŝe powědaŝa, ŝo kral na

tutoho ŝana rad poŝlucha a rad po jeho radŝe wŝchitko cŝini;
taŝ mohŝ Jan jeho tež hiŝchcŝe i tomu dowjeŝcŝ, ŝo by jeju
wot ŝebje puŝchcŝiŝ. Wonaj njeŝmėjetaj pokoja, doŝhoŝ by
byŝ Jan ŝiwy a krala pominaŝ.

Dŝowka je ŝebi tehdy ŝadaŝa Janowu hłowu, a kral,
hacŝrunje je ŝo ŝrudŝiŝ, je tola do jeje ŝadanja ŝwolik. ŝchto
je ŝerodias i hłowu cŝinika, niŝtón njewė. Jeho cŝėto je
Manaŝe poŝhowaŝ i druhimi wuczomnikami. Tola Manaŝe
je ŝarowaŝ ŝa miŝchtróm taŝ, ŝo je ŝchoriŝ; hacŝle nětkle bu to
lěpŝe i nim; wón pŝchińdŝe, taŝ bórŝny hacŝ to ŝamóŝe.

Wótŝ ŝakub ŝarowaŝche jara, ŝo bė profeta Boŝi dyrbjaŝ
taŝle ŝahinucŝ. ŝonathan wopŝakowaŝche jeho ŝmjercŝ ŝe
hórŝtimi ŝnyŝami. Njedŝiwaŝche ŝo wjazny na tym, ŝo njebė
Manaŝe pŝchitŝchoŝ, dŝiwaŝche ŝo paŝ na tym, ŝo njebė Jesuŝ
miŝchtra ŝana wuŝwobodŝiŝ. Ale wŝchacŝ, wótŝej ŝakubej
wón to njeje prajiŝ. „Ach!“ taŝ ŝebi pomnyŝli, „ŝdy byŝ ja
taŝku móŝ mėt, kaŝ Jesuŝ, ja njebyŝ to dopuŝchcŝiŝ!“

VIII.

„Tuŝ taŝ i Bohom, wótŝe ŝakubje!“

„Boŝohnuj tebe tón Knjes, ŝyno mój! Pucŝuj derje!
Boŝ naŝchich wótŝow daŝ tebi to ŝpokojenje twojeho wutrob-
neho ŝedzenia!“

(wobras Wótŝ ŝakub w ŝoŝu, kladŝe ruku na ŝonathana.)

ŝarŝowa ruka wotpoczŝowaŝche ŝohnujo na hłowje hólŝa,
kotrnŝ bė ŝkóncznje na tym, wotpuczŝowacz i Jesuŝej. Bė to
kraŝny jaŝny dŝeń! Pŝchiroda bė ŝo woblekŝa nowu draŝtu.

ŝarŝ poŝoŝi ruku na woczŝi a hladaŝche ŝa ŝo wotŝalo-
wazej poŝtawu ŝwojeho mlodeho pŝcheczela, doniŝ ŝo jemu ŝe
woczŝow njeŝhubi.

Teŝ ŝtaroŝcŝiwa macŝerka ŝtejeŝche tam pŝchod domcŝkom,
hladajo ŝa nim; bė ŝpnej do waczŝoka ŝcŝinika wóŝom ŝhlė-
bow a hódno rybow.

„ŝa njebudu na niŝoho cŝaŝacz!“ taŝ bė ŝonathan pra-
jiŝ, kotrnŝ wjedŝeŝche, ŝo bė ŝo Jesuŝ pŝchewjeŝ do kraŝiny
Gardarenŝkich. „ŝa póndu i pŝchitŝaweŝ a tam pocŝaŝam;
wón tola ŝaŝo wrócŝo pŝchińdŝe! Taŝ i njemu dozpiju!“

Wótŝ ŝakub njebė jemu wobaraŝ. Bė tež hólŝowu macŝ
troŝchtowaŝ a ŝmėrowaŝ. Bėŝchtaj ŝonathana i poŝohnowa-
njom puŝchcŝiŝoŝ ŝo nadŝijejo, ŝo jeho budŝe pŝchewodŝecz ja-
dŝel Knjesowny. — ŝadoŝcŝiwŝe cŝakaŝchtaj na jeho wrócŝe-
nje. —

ŝonathan dopuczŝowa ŝboŝownje hacŝ do Tiberiady.
Pŝchitŝchedschi i brjoheŝ, wuhlada kóŝŝ, kotraŝ chŝnyŝche runje na
druhu ŝtronu doŝecz. Wón proŝchecŝche, ŝo bychu jeho ŝobu
wŝali, a ŝaplacŝi wjeŝbu. ŝemu ŝo njechacŝche cŝaŝacz pŝchi-
ŝchoŝ, ŝnyŝchacŝ, ŝo je Jesuŝ hiŝchcŝe na drugeŝ ŝtronje a ŝo taŝ
bórŝny njepŝchińdŝe.

Na kódzi bě wjele rěcže wo tym Knjesu; tak jeho wšchit-
 zy mjenowachu. Wódž křuscheske wótzej Zebedejeje, a tutón
 powědasche, sčtož bě wot křwojeho křyna Jakuba šhonik. Ja-
 ko běchu šo do krajiny Gardarenskich wješli, bě tón Knjes
 byt tak wustatn, šo bě w sadnej kódzi na pužawku wuřnył.
 Wón njemějesche džě wo dnjo žaneje měrnej hodžinki, tež
 k jědži niz, a w nozj džěšche do šamotnošče šo modlicž. Wón
 špasche; tu pšchiczeže křlne njewjedro s wichorom, kódz bu
 tam a šem mjetana a woda lijesche šo do njeje; nurjesche
 šo štoro. Wón špasche a špasche tak cžicho, kaž džěcžo, kotrež
 macž na kolenomaj koleba. Štónčnje wobja wučžobnikow
 wulka bojošč; pšchistupichu k njemu a wubudžichu jeho:
 „Knježe, wukhowaj naš, my hinjem!“

„A wón?“ woprašča šo Jonatan.

„Wón stann, pohladny namorjo, pohrošy jemu a rjetny:
 „Womjelni a wonem!“

Wichor hnydom woczichny, žolny špadnychu; bu cžicho
 a jažno. Knjes pať pokřlošča wučžobnikow, šo wěry njemě-
 jachu.“

Mnoho šebi Jonatan wo tym pšchemyšlowasche, kaž to
 wulka móž, rostasowacž takle wětrej a morju; to móže jenož
 štworicžel!

Jako hacž k brjohej dojedžechu, móžesche Jonatan hižo
 žytle wotrěšči s Jesukownych přědowanjom s hłown. Rad po-
 wědachu rybazj napjatemu pošlucharštwu, tak je Knjes přě-
 dowal wo křjerju, kiž křmjo rosšywa. A hlej, jene padny
 na ščezěžku, a ludžo jo rosteptachu, ptači pod njebjom je
 šesbėrachu; druhe padže na štafu, šesřhadža, ale njemějo wól-
 hi, šwjadny; to štecže do cžerňjow, a te cžerňje jo šaduřnychu;
 to šchtwórtke štónčnje padny na dobru šemju a pšchinješe
 wužitk šizjecžikróčny, šchěščždžěšacž, haj štokróčny.

To křmjo je Bože šłowo. Kotrež padny na ščezěžku, to
 šu cži, kotřiz křlyšča, ale šatan pšchitřhadža a bjerje jo jim
 s wutrobny, šo njebychu wěřili a šo njebychu byli wumóženi.
 — Kotrež padže na štafu, to šu cži, kotřiz, hdyž jo křlyšča,
 jo pšchijimaju s radosčju; ale woni nimaju korjenjom; na
 cžaj wěřja, ale w cžaju špntowanja wotšupja. — Kotrež
 padny mjes cžerňje, šu cži, kiž křlyšča, ale štarosčje wo šem-
 ške wěžy a šjebanje duřy w nič to šłowo, a woni nimaja
 žaneho wužitka. — Ale kotrež padže na dobru šemju, to šu
 cži, kotřiz w cžistej a dobrej wutrobje šhowaju to šłowo
 Bože a maju wužitk w ščerpliwosčji.

Jonatan njewědžesche, kaž běchu šo hacž k druhemu
 brjohej dowješli, tak bě šapšchijaty wot rosprawow a rybakow.

(Pofracžowanje.)

Evangelski šješd w Budyščinje.

Hižo šobotu 1. meje wuhotuje popořdnju a wječor ša-
 wodne šendženje ša njón a ša tnyč, kotřiz móža hižo šobotu
 w Budyščinje hnyč. Njedžela Cantate je potom hłowny
 džě a pónđelu došćončjenje.

Šobotu popořdnju je šhromadžina „Evangelskeho
 šwjaska laikow ludoweje žyrkwe“. Tutón šwjast ma tež
 wuhotowanje žykeho šješda, kaž jo loni tež w Mišchnu měje-
 šche. Mimo toho je potom wječor mjes druhim pištanje po-
 šaunistow, mušikalna šwjatocžnošč w Pětrowskej žyrkwi a
 powšchitkowne šendženje hižo pšchitomnyč.

Njedželu Cantate. Rano 1/29 hodžin pšchijědže
 wošebity cžaj s Drježdžan. Wot dwórnishčža cžahnu wšchitzy
 na ščelěrnju, hdyž je w 9 hodž. raňšča nutrnosč. Po tutej
 rošendju šo křly dužy do měšta. 3/411 hodžin šestupaja šo

wšchitzy do šwjedženskeho cžaha, šo bychu do Pětrowskeje žyrk-
 we kemschi šchli. Přědowanje šměje dwóřski přědat šarac
 Keřler-Drježdžanšči. Je-li křyla kemscherjom pšchemulka, bu-
 džetež w Marijnej-Marcžinej žyrkwi šwjedženska Boža křlužba.
 1/42 hodžin budže šhromadny wobjed we wšchelafich hoščžen-
 zach. Šchtóž šo na tutym wobdžěli, dyrbi šo pola měšččžan-
 škich duchownych — šararja Mendy — šamošwicž. Wot 1/43
 hodžin hacž do 1/44 hodžin potašuja křneža s Budyščina ho-
 ščjom Budyšchin a jeho wošebnosčje. W 4 hodž. je wulka
 šjawna šhromadžina na torhoščju pšchi Pětrowskej žyrk-
 wi. Tutu wotewri rada wšchšcheho krajneho šuda Kulka-
 Drježdžanšči. A tomu šo pšchisamknu poštrowy. Šłownu
 šwjedžensku rěcž džerži pšchedkřnda šwjaska profěšor Šidmann-
 Šipščžanšči. Došćončnje šłowo porěcži direktor krajneho šuda
 dr. Janč-Drježdžanšči. 1/26 hodž. pšchisamkne šo wulke šjaw-
 ne evangelske wustupjenje abo wušnacže evangelskich k šwojeje
 drohej ewangliškej wěře. To šo štanje na šamžnym měštnje
 pšched Pětrowskej žyrkwi. Šswjedženske šłowo wupraji pšchi
 tutym našč šakšči krajny biskop D. Šhmels W 6 hodž. pišča-
 ja pošaunistojo k wječoru. Budža tam na 125 pošaunistow,
 kotřiz žyly džěni pšchi wšchelafich wuhotowanjach šobušťutkja.
 Wječor 1/49 hodžin wotjědže wošebity cžaj šako do Drjež-
 džan.

Wón dželu dopořdnja w 9 hodž. šapocžnje šo nowe
 wošebite pošedženje abo wuhotowanje, na kotrymž dyrbjeli
 šo wošebje duchowni a wošadni šastupjerjo wobdžělicž; tola
 pať tež drusy. Budža šo džeržecž powučžaze pšchednosčki wo
 ščžehowaznyč 4 wážnyč naležnosčžach: kniha, wobras, špěw,
 hra. Kať mamy je w nabožnym žiwjenju wužiwacž, trje-
 bacž, k cžomu wšchemu našožowacž.

To wšcho šhromadžje je wulke bohate pošćicženje. Ewan-
 gelszy Lužizy maja nětko nadawš, se šwojim wobdžělenjom
 pšchi tym k tomu pšchinosčowacž, šo by wuhot cžim móžnišči
 byt a jeho wliw cžim wjetšči a jeho žohnowanje cžim wob-
 šchěrnishche a to pšchede wšchem tež ša našču Lužizy.

Tuž tohodla Cantate do Budyščina!

Žyrkej a štat.

— Šipščžanške wučerške towarštwu agituje ša to, šo štar-
 šchi džěcži s nabožnyč hodžin wošmu, a to tón ras wošebje
 ša to, šo bychu te džěcži, kotrež do 6. rjadownje šastupja, se
 nabožnyč hodžin ša žiwjenjomědu (Lebenskunde) pšchěštu-
 piše. Štaršchim ščjele lištna, kotrež trjebaja jenož wupjel-
 nicž — a džěcžo je nabožne rošwucžowanje šhubiko. Wob-
 nowja tež šako štare wudawanje, šo šwětna šchula tola njeje
 bjes nabožiny. Tole wošpjetowacž wšchacž je nušne, došelž
 to tola ničto wjazny njewěri. — Tute a podobne pošpnty
 tajkich, kotřiz pšchecžiwu žyrkwi šteja, maja pať, lubi cžitarijo,
 džěňka druheho rasa hacž 1919. Těhdy běchu to nadbėhi a
 nadpady na žyrkej a nabožinu. Dženka šu wone něšto dru-
 he: šu jenož hiščje šchřitanje a wobaranje; woni, kiž pšche-
 cžiwu nabožiny šo próžuja, s tym wšchem te dobytki, kotrež
 šu w mutnyč lětach našřožjenja cžinili, šchřitacž a ša šebje
 šdžeržecž, cžujo, šo druhi wětr duje, widžo, šo druhe hibanje
 šo šbėha, mjenužy to, kotrež wjedže lud šako k nabožiny,
 k wěře. S toho šbywa pať ša wšchěč, kiž šu ša nabožinu,
 tón wulzy wážny nadawš, cžim šwěrnishči hnyč w tym, šchtož
 žyrkwe a nabožiny je, a cžim pilnišcho a njebojasnišcho wu-
 šťupowacž ša rošchěrenje, došwanje ducha šchěščžianškeje
 wěry.

Sdyž to njepomba!

Njedzela Palmarum a konfirmazija džeczi je sažo ras šjewila, so tež staršchi dželaczerškeho stawa šwoje džeczi rad- šcho k Božemu wołtarzej wjedu, hacž k blidej šwětneho wo- šwjeczenja mlodžiny. So šo cži, kiž šu šwobodomyšlni a bjes šchesczianskeje wěry, na to šlobja, šo njedžiwamy. Pišchu šamo wo tym, so pschezo hišcže wjele staršchich džel- laczerškeho stawa dopušczi, so džeczi „na natyłowazej kon- fessionelnej khorosczi khorja“. Tuž mēnja, so dyrbja něšto cžinicž, so by to bóršy hinał było. K tomu namołwja w le- wosozjalistiškich nowinach. K tomu šu wšchē šrědki dobre, tak tež šcžehowaze:

„Sjednocženstwo proletariškich šwobodnošmyšlennyč“ dyr- bi jednoru jehlu šhotowicž, na kotrejž dyrbja šłowa abo šnaj- mjenscha šłowo šapoczaze pišmiki štejecž: „Heraus aus der Kirche!“ Šhtož šo wuwikuje, wužije šo ša škutfowanje ša wustup i zyrkwje. Wšchitkim, kotšiz tutu jehlu nimaja, žiwje- nje tak cžežke kaž možno cžinicž, a to i wužmēšchowanjom a šchibałštwom, a runje tak i woprawdžitymi cžežemi. Nje- šmēdža i tajšimi do šorcžmy hič (!!!), niž šo wužhodžowacž, niž pscheczelniwje wobšhadžecž. Tak dyrbi šo wliw tnych mili- onow šwobodnošmyšlennyč w Němškej, prawje šarjadowany, tak šehylnicž, so šo njemōžē žadyn dželaczer wjazny wušamf- nycž. —

Potajškim, wy lubi dželaczerjo, wješelcže šo! Kał psch- eczelniwego šmyšlenja šu tola tuczi Wašchi towašchojo se šwobodnošmyšlennyč, zyrkwi nješcheczelnycž kruhow!!!

Kelko šchesczjanow je na šemi?

Šo najnowišchich woblicženjach bydli na šemi 265 mi- lijonow katholicow a 210 milionow protestantow. Kelko ma jich prawošławna zyrkej — doznyła te tak mjenowane rašche zyrkwje — njehodži šo tak loško woblicžicž. Šdyž jich ša Rusku se Šibirskaj na 100 milionow licžimy a ša a ša Balkan 25 milionow, nalicžimy šnadž hromadže i šchesczjanami w Afrižy a Wšiskej na 125 abo 130 mili- onow. Wšchi tutnych licžbach dyrbinny wēdžecž, so někotre pro- testantške zyrkwje jenož tnych licža, kotšiz šmēdža k Božemu blidu hič. Bychu-li tež wone tak licžike, kaž druge zyrkwje, by jich protestantow hišcže na 20 mil. wjazny było, wože- bje ša połnoznu Ameriku.

Protestantizmuž je w pošlednich lētdžekatkach bóle pschiběrał hacž katholicizmuž. Wot 1872 šem je protestantis- muž w Němškej na 54 prož. dobnł, to rēka je jich dženzka wjazny hacž pošojza wjazny; katholicizmuž je pornjio tomu jenož 30 procentow dobnł.

Šendželška je w pošlednim lēštotku 1 milion katholicow šhubila, a to drje wožebje i wuczahowanjom i Šriškeje. Wu- czahowanje pschemēnja wšchaf tež hewał kaž licžby wob- dleštwa, tak tež licžby wēruwušnacžow.

Na něšto druge šo bóle a bóle šedžbuje w pošlednich lētdžekatkach pschi pschirunowanju a woblicženju tutnych licž- bow: na licžbu narodow, hacž tuta pschiběra abo woteběra a kał to. Š toho špošnajemny, so je w Afrižy pola protestan- tow wjazny narodow hacž pola katholicow, w Europje pał nawopał.

Tute licžby nam praja, so njeje romškokatholicška zyrkej wo tak jara wjele wjetšcha hacž našche protestantške zyrkwje. Tola, licžby wšchaf tu njerosrišaja, ale to, šhtož je šakožł zyrkwje: a to je a woštanje ša naš jenož a jenož Šesuf Khrj- štuž šam a jeho šłowo, našcha biblija!

Wo wufublanju džeczi.

Njemēj šwoje džecžo ša najlěpsche a najrješche!

Klucž k wutrobam šwojich džeczi njenamaka tón, kotryž njemōže i nimi hrajkacž a žortowacž.

Šhtož šy prajil, dyrbi płacžicž, a to bjes pschilubjenjow, bjes mytowanja, bjes pułkow, bjes šwarjenja.

Tebi nješmē wšcho jene bncž, i šim twoje džecžo wobšha- dža a šcho cžita.

Wucž šwoje džecžo wótžny kraj a lud lubowacž, to je šakožł, na kotrymž dyrbi junu štacž, a wokolnošcž, w kotrejž šwoju šepjeru namaka.

Bohate twoje džecžo bncž njetrjeba, ale pilne, niž šław- ne, ale šchwarne.

Twoje džeczi ša žane džeko pschodobre nješju.

Škruczej šmužitocž a wolu šwojeha džecžca, ale jeha šhrobłoczi wobaraj.

Wufubłaj i Bohom a k Bohu!

Šdželanošcž wužwobodžuje, wēra cžini hišcže šwobod- nišcheho.

Bóh wot tebe wotmołwjenje žada, kał šy šwoje džeczi woczahnył. (Wšchel. I.)

Wšchelle i bliffa a i dalofa.

— Šserbške špěwałške. Šutšje pošdželu 26. šaprleje dželamy dale. Wšchitomnošcž wšchēch je nušna dla wažnyč dojednanjow. Pošdželu 3. meje wobdželimny šo potom do- pošdnja na pschednošchach, kotrejž šo w 9 hodž. šapocznu — hl. Šwangelški šješd —. Šacž potom pošpošdnju we šwojim džel- le poštupjemny, poštajimny šutšje.

— W Budyšchinje cžinja wobšchērne pschihoty ša pschihad ewangelškich hošczi, kotšiz 1. a 2. meje na ewangelški šješd do Budyšchina pschišdu. Njeje tola jenož žyly šjawnny wustup šarjadowacž, tež pschenozowanje a hošpodowanje chže wob- štarane bncž. Bē šo jich tola loni k šhromadnemu wobjedej w Wšichnu na 4800 hošczi šamokwiło. Mjes druhimi dyrbja tež pošauništojo — budže jich na 125 —, kotšiz njemōža na nōž domoj, pschenozowanje namafacž. Tuž njech tež našche wšny našad njewoštanu. Njech i bohатым wopytom šwjedžžni porješcha!

— W Lubiju šu šebi ša přenjeha šararja abo primarija wušwolili šararja Šranku, kotryž je nětkole w Rychbachu w Bogtlandže. Šižo w meji nastupi nowy primarius, ko- tryž je tež wudawał „Roweho zyrkwinskeho cžakošika“, šwo- je šastojuštwo. Tuta wólba ma wožebitu wažnošcž, dokelž budže Lubijški primarius i dohom se šuperintendentom ša Lubijški zyrkwiny wokrjež, tak bóršy hacž nowa wuštawa pošnomōž doštanje. Šdy to budže, drje dženzka ničto prajicž njemōže. — Pošobnje ma šo wēž w Budyšchinje. Tež tam chžedža primarija wolicž; tež tutón pschewošmje, hdyž je wēž tak daloko, šuperintendenturu ša Budyšchski wokrjež.

Š Šžorneho Kholmža. Tež pola naš je šariške mēštno wupróšdnjene. Šdže pschidže nam šerbški šarar šem? We Šakškej šo tež, kaž šlyšchimny, jene mēštno po drugim wupróšd- nja a šerbšžny duchowni tam poščinaju pobrachowacž. To je tež nuša ša naš w Pruskej, hdyž tak hižo ša Šserbštvo telko wožadow šhubichmy. Bóh chžyl dacž, so bóršy dušche- paštrja doštanjemny, kiž je našcheje šerbškeje rēcže pošnje možny!

Šamokwity redaktor šarar Wyržacž w Požacžicach.